

Dosarul nr. 1ra-2084/2020

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud: L. Roic-Botezatu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: O. Robu, I. Mănăscuță, M. Juganari)

DECIZIE
În numele Legii

4 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de declarat de inculpatul Zoina Mihail XXXXX, reprezentat de avocatul Tatiana Tampei, împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui

Zoina Mihail XXXXX,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 16.02.2017 până la 26.10.2017;
Instanța de apel de la 16.11.2017 până la 12.12.2017;
Instanța de recurs de la 28.02.2018 până la 15.05.2018;
Instanța de apel de la 19.06.2018 până la 08.10.2018;
Instanța de recurs de la 28.11.2018 până la 05.03.2019;
Instanța de apel de la 12.04.2019 până la 21.05.2019;
Instanța de recurs de la 16.08.2019 până la 4.12.2019;
Instanța de apel de la 9.01.2020 până la 24.06.2020;
Instanța de recurs de la 25.09.2020 până la 26.11.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința din 26 octombrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, Zoina Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația substanțelor

narcotice pe un termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond, în fapt, a constatat că Zoina Mihail pe parcursul unei perioade de timp până la 05 ianuarie 2017, aflându-se în sat. Boghicieni, r-nul. Hîncești, acționând intenționat în scopul punerii ilegale în circulație a unor substanțe care conțin droguri, a păstrat la domiciliul său cu scopul de înstrăinare unor persoane terțe, 6 pungi din polimer și un sac din fibre de polimer, în care se află o masă vegetală uscată care, potrivit raportului de expertiză tehnic-criminalistic nr. 34/12/1-R-202 din 16 ianuarie 2017 reprezintă o masă de origine vegetală, uscată și grosier mărunțită constituită din măciulii, care reprezintă pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), în cantitate de 3954 gr (masa uscată), substanță ce se atribuie la categoria substanțelor narcotice/ droguri, în cantități deosebit de mari, ce în redacția Legii nr. 193 din 28 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative publicată în Monitorul Oficial nr. 315-328 din 23 septembrie 2016, neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din plante de mac, depistate în trafic ilicit, cantitățile căreia conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora”, reprezintă substanțe narcotice în cantități deosebit de mari, iar potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” nu sunt utilizate în scopuri medicale.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Zoina Mihail, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a indicat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă în privința inculpatului este una ilegală și neîntemeiată din motiv că inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă.

Acuzarea a menționat că instanța de judecată, manifestând o atitudine incorectă față de identificarea și interpretarea anumitor circumstanțe, absolut în mod neîntemeiat a reținut drept circumstanțe atenuante circumstanțele expuse pe când în instanța de judecată inculpatul nu a recunoscut învinuirea formulată acestuia de către acuzare - păstrarea cu scop de înstrăinare a drogurilor.

Conform prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa aplicată lui Zoina Mihail nu și-a atins scopul, și anume, de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Inculpatul nu a conștientizat caracterul grav al acțiunilor sale și nici nu a recunoscut vina, lipsa căinței sincere, săvârșirea a unei infracțiuni deosebit de grave, consecințele grave survenite pentru sănătatea publică, modul în care a acționat inculpatul, prezența circumstanțelor agravante - toate acestea sunt circumstanțe care denotă incorectitudinea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 a fost admis apelul procurorului, a fost casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zoina Mihail a fost recunoscut

vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

Instanța de apel a constatat că Zoia Mihail pe parcursul unei perioade de timp până la 05 ianuarie 2017, aflându-se în sat. Boghicieni, r-nul. Hîncești, a păstrat ilegal la domiciliul său droguri în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, și anume: 6 pungi din polimer și un sac din fibre de polimer, în care se află o masă vegetală uscată care potrivit raportului de expertiză tehnic - criminalistic nr. 34/12/1-R-202 din 16 ianuarie 2017 reprezintă o masă de origine vegetală, uscată și grosier mărunțită constituită din măciulii, care reprezintă pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), în cantitate de 3954 grame (masa uscată), substanță ce se atribuie la categoria substanțelor narcotice/droguri, în cantități deosebit de mari, ce în redacția Legii nr. 193 din 28 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative publicată în Monitorul Oficial nr. 315-328 din 23 septembrie 2016, neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din plante de mac, depistate în trafic ilicit, cantitățile căreia conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, nr. 79 din 23 ianuarie 2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora”, reprezintă substanțe narcotice în cantități deosebit de mari, iar potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” nu sunt utilizate în scopuri medicale.

Cercetând și apreciind probele administrate în cauza penală, și anume declarațiile inculpatului Zoia Mihail, a martorilor Zoia Lidia, Deliu Valentin, Irașcu Mihail și Buruiană Igor, a specialistului Popescu Maxim, cât și actele cauzei - raportul ofițerului de investigații al BCG SPC SII IP Hîncești, Alexandru Gheorghită din 02 ianuarie 2017, procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 02 ianuarie 2017, procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2018, procesul-verbal de ridicare din 05 ianuarie 2017, raportul de expertiză nr. 24/12/1-R-202 din 16 ianuarie 2017, actul nr. 6 de expertiză psihiatrică-legală (narcologică-legală) din 25 ianuarie 2017 în privința inculpatului Zoia Mihail, instanța de apel a conchis că acestea pe deplin dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică păstrarea ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță, eronat a apreciat probele administrate în cadrul ședinței de judecată, adoptând sentința de condamnare în privința lui Zoia Mihail în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, or, la caz s-a constatat cu certitudine, păstrarea ilegală a masei vegetale sub formă de pai de mac uscat în masă totală de 3954 gr, ce conține alcooidul narcoactiv al opiului morfină, totodată, lipsesc careva probe ce ar confirma scopul de înstrăinare a inculpatului. Or, potrivit materialelor cauzei s-a atestat, că în gospodăria inculpatului în timpul percheziției în ultima odaie a saraiului au fost depistate 4 pachete de culoare albă, transparente din polietilenă, în care se aflau căciulițe de mac, iar în podul casei au fost depistate într-un sac din fibre de polimer de culoare albe, căciulițe uscate, asemănătoare celor de mac, dar și un pachet de polietilenă cu asemenea substanțe.

Instanța de apel, a considerat neîntemeiate argumentele acuzării, acceptate de instanța de fond, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, reținând că din declarațiile martorilor Irașcu Mihail, Buruiană Igor, Deliu Valentin, specialistul Popescu Maxim, cât și din probele materiale ale cauzei - procesul-verbal de percheziție și ridicare la domiciliul inculpatului, a rezultat intenția acestuia doar la păstrarea la domiciliu său a drogurilor, dar nu scopul de a le înstrăina.

Tot aici, instanța de apel a reținut că partea acuzării în sensul solicitărilor sale, nu a prezentat probe ce ar fi demonstrat intenția inculpatului privind înstrăinarea drogurilor și aceasta nu poate fi confirmat numai prin numărul mare de plante care conțin substanțe narcotice sau cantitatea mare a acestora depistate la domiciliul inculpatului, urmând a fi identificate și alte temeuri întru confirmarea intenției, precum existența unei înțelegeri cu cei ce urmează să procure astfel de plante sau substanțe. La fel, a reținut că declarațiile inculpatului date în calitate de bănuit nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare în lipsa altor probe pertinente și concludente, or este evident, că inculpatul, fiind într-o vârstă înaintată, fiindu-i adusă bănuiala în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal - păstrarea ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, a scris personal că recunoaște bănuiala, procesul-verbal fiind perfectat de ofițerul de urmărire penală. Ulterior, fiindu-i adusă învinuirea în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, inculpatul, folosindu-se de dreptul legal, a refuzat să facă careva declarații.

De asemenea, analizând probele enunțate, în raport cu invocările apărării în interesele inculpatului, instanța de apel a constatat lipsa temeiurilor legale pentru declararea nulității actelor de percheziție și ridicare a substanțelor depistate în gospodăria inculpatului, or, certitudinea dubiilor impuse referitor la modul și procedura sigilării, în speță, fiind stabilit doar faptul că quantumul masei vegetale ridicate de la domiciliul inculpatului nu a fost supus verificării în sensul cantităților individuale pentru fiecare pachet ridicat.

Instanța de apel a mai constatat că procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2017, dar și ordonanța de ridicare a CD-ului cu înregistrările video de la locul constatării infracțiunii, a fost întocmit cu încălcări ale prevederilor referitoare la normele procesuale penale, totuși efectuarea percheziției în lipsa inculpatului Zoina Mihail, coroborat cu circumstanțele invocate supra afectează integritatea drepturilor inculpatului Zoina Mihail, încălcări ce prin conținutul și forma lor nu pot impune nulitatea actelor menționate și urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel, că alte probe ce ar confirma că inculpatul a păstrat cu scop de înstrăinare droguri, în afară de declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale (f.d. 42, Vol. I), lipsesc, iar în lipsa acestora, declarațiile lui Zoina Mihail, date în cadrul urmăririi penale, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului pentru fapta comisă, instanța de apel, reținând prevederile art. 75 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor deosebit de grave, de persoana celui vinovat, că nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere nepotul minor, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor

persoane, a conchis că o pedeapsă cu închisoarea, stabilită în limitele sancțiunii incriminate, cu aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, va fi una echitabilă, ce va atinge scopul de restabilire a echității sociale și corijare a inculpatului, cu aplicarea pedepsei complementare.

4. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul a făcut trimitere la temeiurile de casare stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și a susținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită.

Procurorul a susținut că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea recalificării acțiunilor inculpatului Zoina Mihail de la prevederile art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la o infracțiune mai ușoară prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Recurentul a susținut că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, și anume: declarațiile inculpatului Zoina Mihail date la etapa urmăririi penale, iar instanța de apel incorect a recalificat acțiunile acestuia.

Deci, instanța de apel a emis hotărârea fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2018 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, a fost casată decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Pentru a pronunța decizia în cauză, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a ajuns la o concluzie neîntemeiată privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în acest dosar, prin ce a admis erorile de drept prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța a ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile inculpatului din art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în cele ale art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, motivând soluția prin faptul că procurorul nu a prezentat probe suficiente întru confirmarea scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice depistate la domiciliu lui Zoina Mihail.

În continuare, instanța de recurs s-a referit la aspectele învinuirii, care nu au fost tratate corespunzător și minuțios de instanța de apel, în particular s-a avut în vedere delimitarea dintre art. 217 și 217¹ Cod penal.

Deci, instanța de recurs a reiterat că, potrivit rechizitoriului Zoina Mihail a fost învinuit de aceea că: „...pe parcursul unei perioade de timp până la 05 ianuarie 2017, aflându-se în sat. Boghicieni, r-nul. Hîncești, acționând intenționat în scopul punerii ilegale în circulație a unor substanțe care conțin droguri a păstrat la domiciliul său cu scopul de înstrăinare unor persoane terțe, 6 pungi din polimer și un sac din fibre de polimer, în care se află o masă vegetală uscată care potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistic nr. 34/12/1-R- 202 din 16 ianuarie 2017 reprezintă o masă de origine vegetală, uscată și grosier mărunțită constituită din măciulii, care reprezintă pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), în cantitate de 3 954 gr

(masa uscată), substanță ce se atribuie la categoria substanțelor narcotice/droguri, în cantități deosebit de mari, ce în redacția Legii nr. 193 din 28 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative publicată în Monitorul Oficial nr. 315-328 din 23 septembrie 2016, neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din plante de mac, depistate în trafic ilicit, cantitățile căreia conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova, nr. 79 din 23 ianuarie 2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora ”, reprezintă substanțe narcotice în cantități deosebit de mari, iar potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” nu sunt utilizate în scopuri medicale”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, adică, păstrarea ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari, cu scop de înstrăinare.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că reieșind din baza factologică expusă supra și având în vedere că procurorul nu a probat dincolo de orice echivoc scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice urmărit de inculpat, acțiunile lui Zoina Mihail au fost recalificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Delimitarea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și cea de la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, constă în scopul urmărit de făptuitor.

În principal, deosebirea dintre infracțiunile prevăzute la art. 217 și 217¹ Cod penal, se referă la lipsa sau la prezența scopului de înstrăinare. Lipsa scopului de înstrăinare în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 217 Cod penal, denotă dorința făptuitorului de a întrebuința substanțele narcotice, psihotrope sau analogele acestora pentru consum propriu ori alte asemenea dorințe. Indicarea unui scop în conținutul incriminării se justifică atunci când, pentru caracterizarea infracțiunii și a pericolozității sociale a infractorului, este important rezultatul spre care acesta tinde, iată de ce este firesc ca urmărirea de către subiectul infracțiunii specificate la art. 217¹ Cod penal a scopului de înstrăinare să imprime acestor infracțiuni un pericol social mai sporit, în comparație cu infracțiunea prevăzută la art. 217 Cod penal.

Prin urmare, pentru a reține în sarcina inculpatului componenta de infracțiune prevăzută la art. 217¹ Cod penal, trebuie să fie demonstrată intenția înstrăinării substanțelor narcotice urmărită de inculpat.

În cauza deferită judecății, scopul înstrăinării urmărit de inculpat, în opinia procurorului, s-a confirmat reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, făcând trimitere la declarațiile depuse de inculpat în cadrul urmăririi penale, unde acesta a declarat că „a admis păstrarea plantelor de mac, ca urmare a transmiterii acestora unei persoane necunoscute, ce urma să îl contacteze în sensul respectiv ”. Mai mult, Zoina Mihail cu exactitate a comunicat cantitatea, dar și circumstanțele care au dus la obținerea întregii mase de plante vegetale, făcând referire la persoana necunoscută care i-a transmis semințele plantelor de mac, cerându-i să le planteze și să le depoziteze într-o ordine prestabilită, prin ruperea căciulițelor de mac la o anumită perioadă a plantației. Zoina Mihail a indicat că persoana respectivă l-a contactat, s-a apropiat la domiciliul acestuia și a primit o pungă de plante de mac, pe care l-a considerat ca fiind echivalentul semințelor transmise în vederea plantării. Circumstanțele respective vin să corespundă în totalitate cu probele acumulate, or, acesta declarase că străinul urma să îl contacteze pentru a primi și celelalte plante

depozitate de el, în scopul unei remunerații. Astfel, a susținut bănuitul la acea etapă că scopul plantării, creșterii și depozitării ulterioare a căciulițelor de mac a avut interes material, or el nu a cunoscut pentru ce pot fi utilizate acestea.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de apel a desconsiderat circumstanțele de fapt expuse supra, care au relevanță pentru justa soluționare a acestei cauze și pripit a reținut în acțiunile inculpatului Zoina Mihail elementele constitutive ale infracțiunii de păstrarea ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

Având la bază raționamentele expuse, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2018 a fost admis apelul declarat de către procuror, sentința casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Zoina Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani. În rest dispozițiile sentinței contestate au fost menținute.

Pentru a pronunța decizia în cauză, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Zoina Mihail a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi - păstrarea ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, săvârșit în proporții deosebit de mari.

Necătfînd la faptul că inculpatul Zoina Mihail nu și-a recunoscut vina pe deplin, vina în cele încriminate a fost dovedită prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, și anume: declarațiile martorilor Zoina Lidia, Deliu Valentin, Irașcu Mihail, Buruiană Igor; declarațiile specialistului Popescu Maxim; procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 02 ianuarie 2017; raportul ofițerului de investigații al BCG SPC SII IP Hîncești, Alexandru Gheorghîță din 02 ianuarie 2017 înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiune nr. 20 din 02 ianuarie 2017; procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2018; procesul-verbal de ridicare din 05 ianuarie 2017; raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-202 din 16 ianuarie 2017; actul nr. 6 de expertiză psihiatrico-legală (narcologico - legală) din 25 ianuarie 2017.

Instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpatul Zoina Mihail a comis fapta prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, „păstrarea ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, săvârșit în proporții deosebit de mari ”.

Instanța de apel a indicat că în sensul art. 217¹ Cod penal, obiectul juridic nemijlocit a infracțiunii în cauză este reprezentat de relațiile sociale referitoare la ocrotirea sănătății publice, a cărei asigurare implică circulația în condiții de legalitate

a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor. Iar, obiectul material al infracțiunii numite îl reprezenta substanțele narcotice, în prezenta speță - pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), în cantitate de 3954 gr (masa uscată), substanță ce se atribuie la categoria substanțelor narcotice/droguri. Agravanta specificată în alin. (4) lit. d) al art. 2171 Cod penal, este caracterizată prin proporțiile deosebit de mari, circumstanță stabilită cu certitudine de către instanța de judecată conform probelor materiale raportate la legislația în vigoare.

Astfel, conform raportul de expertiză fizico-chimică nr. 24/12/l-R-202 din 16 ianuarie 2017, substanța ridicată în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Zoina Mihail, a fost determinată că fiind pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), în cantitate de 3954 gr. (masa uscată), substanță ce se atribuie la categoria substanțelor narcotice/droguri, în cantități deosebit de mari.

În acest context, instanța de apel a indicat, că prima instanță just a reținut că redacția Legii nr. 193 din 28 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative publicată în Monitorul Oficial nr. 315-328 din 23 septembrie 2016, neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din plante de mac, depistate în trafic ilicit, cantitățile căreia conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 „Privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora”, reprezintă substanțe narcotice în cantități deosebit de mari.

Nu au putut fi reținute argumentele inculpatului precum că, nu a avut intenția de a înstrăina macul, or din materialele cauzei s-a stabilit și anume din declarațiile martorilor și a inculpatului depuse în cadrul urmăririi penale că, „a admis păstrarea plantelor de mac, ca urmare a transmiterii acestora unei persoane necunoscute, ce urma să îl contacteze în sensul respectiv”. Mai mult ca atât, Zoina Mihail cu exactitate a comunicat cantitatea, dar și circumstanțele care au dus la obținerea întregii mase de plante vegetale, făcând referire la persoana necunoscută care i-a transmis semințele plantelor de mac, cerându-i să le planteze și să le depoziteze într-o ordine prestabilită, prin ruperea căciulițelor de mac la o anumită perioadă a plantației. Zoina Mihail a indicat că persoana respectivă l-a contactat, s-a apropiat la domiciliul acestuia și a primit o pungă de plante de mac, pe care le-a considerat ca fiind echivalentul semințelor transmise în vederea plantării. Circumstanțele respective vin să corespundă în totalitate cu probele acumulate, or, acesta declarase că, străinul urma să îl contacteze pentru a primi și celelalte plante depozitate de el, în scopul unei remunerații. Astfel, a susținut bănuitul la acea etapă că scopul plantării, creșterii și depozitării ulterioare a căciulițelor de mac a avut interes material, or el nu a cunoscut pentru ce pot fi utilizate acestea.

Respectiv, instanța de fond cert a stabilit realizarea de către Zoina Mihail a laturii obiective a infracțiunii, prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, care este manifestată prin distribuirea, înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice.

Latura obiectivă fiind manifestată și prin păstrarea substanțelor narcotice, care în timpul percheziției au fost depistate la domiciliul inculpatului.

Or, prin realizarea laturii obiective a infracțiunii, scopul lui Zoina Mihail a fost realizarea intenționată a laturii subiective, manifestată prin păstrarea și realizarea substanțelor narcotice.

În altă ordine de idei, Colegiul Penal menționează că, nu pot fi reținute argumentele apărării referitor la faptul că inculpatul ar fi fost influențat în careva mod de către OUP, or apărarea nu a descris și respectiv probat că inculpatul Zoina

Mihail ar fi fost constrâns de careva circumstanțe în timpul audierii, mai mult, la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar indica la faptul că inculpatul sau avocatul ar fi înaintat careva plângeri împotriva acțiunilor/ inacțiunilor OUP.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a constatat că procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2017, dar și ordonanța de ridicare a CD-ului cu înregistrările video de la locul constatării infracțiunii, a fost întocmit cu încălcări ale prevederilor referitoare la normele procesuale penale, totuși efectuarea percheziției în lipsa inculpatului Zoina Mihail, coroborat cu circumstanțele invocate supra afectează integritatea drepturilor inculpatului Zoina Mihail, încălcări ce prin conținutul și forma lor nu pot impune nulitatea actelor menționate. Sau, constatarea cumulului de erori admise, constituie în viziunea instanței temei pentru aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, și poate constitui mijloc de reducere a pedepsei aplicabile inculpatului Zoina Mihail. Or, în condițiile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Afirmațiile procurorului precum că, instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa, numindu-i lui Zoina Mihail o pedeapsă prea blândă, instanța de apel le-a considerat întemeiate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei la individualizarea pedepsei aplicate și a numit o pedeapsă mai severă decât cea prevăzută de legea penală.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Zoina Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, care prevede o pedeapsă cu închisoare de la 7 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Instanța de apel nu a constatat careva circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal. Concomitent, s-a reținut că, inculpatul, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv și nu are antecedente penale.

Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei și pentru restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța a considerat oportun a-i numi inculpatului Zoina Mihail, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, o pedeapsă minimă sub formă de închisoare prevăzută la sancțiunea articolului pentru care acesta este învinuit.

Reieșind din faptul că, infracțiunea comisă de inculpatul Zoina Mihail se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, instanța de apel în conformitate cu art. 72 alin. (4) Cod penal, a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

7. Nefiind de acord cu decizia, cu recurs ordinar a contestat-o avocatul inculpatului, Tampei Tatiana, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri de achitare a lui Zoina Mihail de

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, sau prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea recursului a invocat că prin decizia sa, instanța de apel a pus la baza unei condamnări declarații de care inculpatul s-a refuzat, care nu au fost supuse verificării prin coroborare cu alte probe. Necătînd la faptul că instanța de fond tot în baza prevederilor art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, l-a recunoscut vinovat, dar i-a fost numită o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei. Fiind la o vîrstă înaintată, Zoina Mihail a ales poziția de a accepta tacit această pedeapsă pentru că la vîrsta lui, nu și-a permis să meargă prin instanțe să demonstreze nevinovăția, mulțumindu-se cu o condamnare cu suspendare. Instanța de apel i-a numit o pedeapsă prea aspră, nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei.

8. Prin decizia din 05 martie 2019 a Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție, recursul ordinar declarat a fost admis, casată total decizia instanței de apel dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Totodată, a fost dispusă eliberarea lui Zoina Mihail, din penitenciar în caz dacă nu se deține în baza unei alte hotărâri de condamnare sau măsuri de reprimare.

În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat că instanța de apel la adoptarea deciziei nu a respectat întocmai și a interpretat eronat prevederile art. 101 și 414 Cod de procedură penală.

Astfel, fiind lecturat textul deciziei recurate, se constată mențiunea instanței de apel, și anume: „Necătînd la faptul că inculpatul Zoina Mihail nu recunoaște pe deplin vina în cele incriminate, culpa acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, este dovedită și prin următoarele probe, administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de către instanța de fond, și anume: declarațiile martorilor Zoina Lilia, Deliu Valentin, Irașcu Mihail, Buruiiană Igor, Popescu Maxim.

În acest sens, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel fără a pătrunde în esența problemei de fapt și de drept, a argumentat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, or instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate lui Zoina Mihail și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegerii expuse de părți.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Intima convingerea se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Un alt aspect important de menționat este faptul că, atât prima instanță, cât și instanța de apel la baza hotărârilor de condamnare a inculpatului Zoina Mihail au reținut declarațiile acestuia depuse în cadrul urmăririi penale, care sunt contradictorii cu cele depuse în prima instanță - prin care pledează nevinovat, fără a argumenta motivul admisibilității unora și respingerii altora, or, verificarea probelor este o

activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Referitor, la prezența sau nu a scopului de înstrăinare, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, fiind apreciate multilateral și obiectiv. Totodată, în acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că, înstrăinarea ilegală de plante care conțin droguri, etnobotanice sau analogii acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.), acțiune care poate urmări atât un scop pecuniar, cât și gratuit.

Înstrăinarea ilegală de droguri, etnobotanice sau analogii acestora se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană. Scopul înstrăinării este prezent atunci când făptuitorul urmărește transmiterea plantelor sau a substanțelor vizate în posesia unei alte persoane și nu are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material (motivul infracțiunii).

Despre scopul de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea drogurilor de către o persoană care nu le consumă; numărul mare de plante care conțin droguri sau etnobotanice; amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea; existența unei înțelegeri cu cei care urmează să primească astfel de substanțe etc.

Pentru stabilirea prezentei scopului înstrăinării, este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în ansamblu și nu doar a uneia din ele.

În continuare, Colegiul penal lărgit a evidențiat și asupra faptului că, deși, în învinuirea înaintată inculpatului se vorbește despre droguri sub formă de pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), instanța de apel în partea descriptivă a deciziei (f.d. 101 vol. II), vorbește despre heroină.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs a învederat că cele enunțate cad sub incidența pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Totodată, Colegiul penal lărgit a relevat că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către procuror și casată parțial sentința din 26 octombrie 2017 a Judecătorei Hîncești, doar în latura penală și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Zoina Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod

penal, pedeapsa aplicată acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. În rest dispozițiile sentinței contestate au fost menținute.

Pentru a se decide astfel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței pe baza probelor administrate la dosar, instanța de apel a ajuns la concluzia de a interveni în sentință din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, deoarece instanța de fond eronat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, or din materialele cauzei s-a stabilit că inculpatul a păstrat la domiciliul său 6 pungii din polimer și un sac din fibre de polimer, în care se află o masă vegetală uscată care potrivit raportului de expertiză tehnico-criminalistic nr. 34/12/1-R-202 din 16 ianuarie 2017 reprezintă o masă de origine vegetală, uscată și grosier mărunțită constituită din măciulii, care reprezintă pai de mac ce conține alcaloidul activ al opiului (morfină), în cantitate de 3954 gr (masa uscată), substanță ce se atribuie la categoria substanțelor narcotice/droguri, însă nu a fost constatat scopul acestuia de punere ilegală în circulație a substanțelor narcotice.

Instanța de apel efectuând o nouă analiză și apreciere a probelor cercetate în cadrul ședinței de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că vina inculpatului Zoina Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. 4 lit. b) Cod penal - păstrarea ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, este dovedită pe deplin.

Așadar, în susținerea poziției sale, instanța de apel a reținut că instanța de fond eronat a apreciat probele administrate în cadrul ședinței de judecată, adoptând o sentință de condamnare în privința lui Zoina Mihail în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, or, la caz se constată cu certitudine, păstrarea ilegală a masei vegetale sub formă de pai de mac uscat în masă totală de 3954 gr, ce conține alcaloidul narcoactiv al opiului morfină, însă lipsesc careva probe ce ar confirma scopul de înstrăinare a inculpatului.

În cauza deferită judecării, din actele și lucrările dosarului se atestă că în gospodăria inculpatului în timpul percheziției în ultima odaie a saraiului au fost depistate 4 pachete de culoare albă, transparente din polietilenă, în care se aflau căciulite de mac, iar în podul casei au fost depistate într-un sac din fibre de polimer de culoare albe, căciulite uscate, asemănătoare celor de mac, dar și un pachet de polietilenă cu asemenea substanțe.

În acest context, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii argumentelor acuzării, acceptate de instanța de fond, precum că acțiunile inculpatului întrunesc componența infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece reieșind din declarațiile martorilor audiați - Irașcu Mihail, Buruiană Igor, Valentin Deliu, specialistul Popescu Maxim, cât și din probele materiale ale cauzei - procesul-verbal de percheziție și ridicate la domiciliul inculpatului, se constată intenția acestuia doar la păstrarea drogurilor la domiciliu său, dar nu și scopul de a le înstrăina.

Totodată, instanța de apel a reținut că partea acuzării în sensul solicitărilor sale, nu a prezentat probe ce ar demonstra intenția inculpatului privind înstrăinarea drogurilor. Acest fapt nu se confirmă reieșind din numărul mare de plante care conțin substanțe narcotice sau cantitatea acestora depistate la domiciliul inculpatului, urmând a fi identificate și alte temeieri pentru confirmarea intenției, precum și existența unei înțelegeri cu cei care urmau să procure astfel de plante sau substanțe. La fel, a fost reținut că, declarațiile inculpatului date în calitate de bănuit nu pot fi

puse la baza sentinței de condamnare în lipsa altor probe pertinente și concludente, or este evident, că inculpatul fiind într-o vârstă înaintată, fiindu-i adusă bănuiala în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal - păstrarea ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, a scris personal că recunoaște bănuiala, procesul-verbal fiind perfectat de ofițerul de urmărire penală (f.d. 41-42, Vol. I). Ulterior, fiindu-i adusă învinuirea în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, inculpatul, folosindu-se de dreptul legal, a refuzat să facă careva declarații (f.d.71-72, Vol. I).

Instanța de apel a constatat lipsa temeiurilor legale pentru declararea nulității actelor de percheziție și ridicare a substanțelor depistate în gospodăria inculpatului, or, certitudinea dubiilor impuse referitor la modul și procedura sigilării, în speță, fiind stabilit doar faptul că quantumul masei vegetale ridicate de la domiciliul inculpatului nu a fost supus verificării în sensul cantităților individuale pentru fiecare pachet ridicat.

De asemenea, instanța de apel a constatat că atât procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2017, cât și ordonanța de ridicare a CD-ului cu înregistrările video de la locul constatării infracțiunii au fost întocmite cu încălcări ale prevederilor normelor procesual penale, în ce privește efectuarea percheziției în lipsa inculpatului Zoina Mihail, coroborat cu circumstanțele invocate supra, afectează integritatea drepturilor inculpatului Zoina Mihail, încălcări ce prin conținutul și forma lor nu pot impune nulitatea actelor menționate și urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare.

Succesiv, instanța de apel a indicat că alte probe ce ar confirma că inculpatul a păstrat cu scop de înstrăinare droguri, în afară de declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale, lipsesc, iar în lipsa altor probe ce ar confirma scopul inculpatului de înstrăinare a acestor plante, declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Pe cale de consecință, instanța de apel a învederat că este necesară intervenirea în sentință, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - păstrarea ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

La examinarea chestiunea numirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederilor art. 7, 61, 75, 78 alin. (1) Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana celui vinovat, de o vârstă înaintată - 69 ani, de faptul că anterior nu a mai comis infracțiuni, se caracterizează pozitiv, nu a înregistrat abateri de ordin penal sau contravențional, de comportamentul acestuia în procesul judecării cauzei în prima instanță și de apel, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante cum sunt săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni și are la întreținere nepotul minor.

În atare circumstanțe, având ca temei legal prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani. Iar , în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Zoina Mihail a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În final, instanța de apel a decelat că pedeapsa stabilită inculpatului va răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

10. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei din 21 mai 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de ale, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

prin probele acumulate la urmărirea penală și examinate în instanța de fond și apel, se atestă incontestabil că acțiunile inculpatului au fost îndreptate nemijlocit la păstrarea ilegală a drogurilor, având un sigur scop înstrăinarea, săvârșită în proporții deosebit de mari, or însuși inculpatul la etapa urmăririi penale a recunoscut că intenția lui a fost de a vinde macul, deoarece dorea să câștige bani (f.d. 42, Vol. I);

instanța de fond corect a apreciat probele care demonstrează vina inculpatului, și anume: declarațiile martorilor Zoina Lidia, Deliu Valentin, Irașcu Mihail, Buruiană Igor, specialistului Popescu Maxim, procesul-verbal din 02 ianuarie 2017, raportul ofițerului de investigație din 02 ianuarie 2017, procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2017, procesul-verbal de ridicare din 005 ianuarie 2017, raportul de expertiză nr. 24/12/1-R-202 din 16 ianuarie 2017, actul nr. 6 de expertiză psihiatrico-legală din 25 ianuarie 2017 și corpurile delictate recunoscute prin ordonanța din 02 februarie 2017;

instanța de apel a aplicat incorect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor;

instanța de apel a ajuns la o concluzie neîntemeiată privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și nu a formulat o motivare corespunzătoare vis-a-vis de chestiunile care au importanță decisivă în acest dosar, prin ce a admis erorile de drept prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală;

scopul înstrăinării urmărit de inculpat se confirmă prin declarațiile depuse de acesta în cadrul urmăririi penale, unde a declarat că „a admis păstrarea plantelor de mac, ca urmare a transmiterii acestora unei persoane necunoscute, ce urma să îl contacteze în sensul respectiv”. Mai mult, Zoina Mihail cu exactitate a comunicat cantitatea, dar și circumstanțele care au dus la obținerea întregii mase de plante vegetale, făcând referire la persoana necunoscută care i-a transmis semințele plantelor de mac, cerându-i să le planteze și să le depoziteze într-o ordine prestabilită, prin ruperea căciulițelor de mac la o anumită perioadă a plantației. Zoina Mihail a indicat că persoana respectivă l -a contactat, s-a apropiat la domiciliul acestuia și a primit o pungă de plante de mac, pe care a considerat ca fiind echivalentul semințelor transmise în vederea plantării. Circumstanțele respective vin să corespundă în totalitate cu probele acumulate, or, acesta declarase că străinul urma să îl contacteze pentru a primi și celelalte plante depozitate de el, în scopul unei remunerații. Astfel, bănuitul a susținut la acea etapă că scopul plantării, creșterii și depozitării ulterioare a căciulițelor de mac a avut interes material, or el nu a cunoscut pentru ce pot fi utilizate acestea;

instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată.

instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au aplicat prevederile art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei. Astfel, acestea nu au argumentat plauzibil motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat;

instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

instanța de apel respingând apelul său nu a oferit careva motivare care ar sta la baza concluziei sale și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu toate că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra lor, iar ne pronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

11. Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, s-a casat total decizia din 21 mai 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe Zoina Mihail și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei, instanța de recurs a menționat că instanța de apel la adoptarea deciziei nu a respectat întocmai și a interpretat eronat prevederile art. 101 și 414 Cod de procedură penală.

Colegiul a conchis că, instanța de apel fără a pătrunde în esența problemei de fapt și de drept, a argumentat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, or instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate lui Zoina Mihail și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

Referitor, la prezența sau nu a scopului de înstrăinare, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, fiind apreciate multilateral și obiectiv. Totodată, în acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că, înstrăinarea ilegală de plante care conțin droguri, etnobotanice sau analogii acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.), acțiune care poate urmări atât un scop pecuniar, cât și gratuit.

Înstrăinarea ilegală de droguri, etnobotanice sau analogii acestora se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană. Scopul înstrăinării este prezent atunci când făptuitorul urmărește transmiterea plantelor sau a substanțelor vizate în posesia unei alte persoane și nu

are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material (*motivul infracțiunii*).

Despre scopul de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea drogurilor de către o persoană care nu le consumă; numărul mare de plante care conțin droguri sau etnobotanice; amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea; existența unei înțelegeri cu cei care urmează să primească astfel de substanțe etc.

Pentru stabilirea prezentei scopului înstrăinării, este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în ansamblu și nu doar a uneia din ele.

12. Prin decizia din 24 iunie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul procurorului în Procuratura raionului Hîncești, Scutelnic Ovidiu, s-a casat parțial sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 octombrie 2017, în partea suspendării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pedeapsa principală stabilită inculpatului Zoina Mihail, în temeiul art. 217¹ alin. (4), lit. b), d) Cod penal al RM, sub formă de 5 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip închis, cu calcularea termenului pedepsei de la data reținerii acestuia de către organele competente, cu includerea în termenul pedepsei a duratei aflării în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, de pe data de 09 februarie 2017 până la 10 februarie 2017, 10 februarie 2017 până la 07 iunie 2017.

În rest, sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 octombrie 2017 s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel examinând probatorul administrat, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Zoina Mihail și pe deplin.

În speță, Colegiul a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Zoina Mihail, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod Penal, cu aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedura penală, pedeapsa în formă de închisoare de 5 ani închisoare, or, în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Zoina Mihail a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

A menționat că instanța de fond a considerat că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând pedeapsa sub limita minimă prevăzută de norma de care se face vinovat inculpatul, reținând în acest sens de faptul că organul de urmărire penală a admis erori procesual penale la efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului, fapt ce a dus la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedura penală.

În acest sens, Colegiul a considerat întemeiată concluzia instanței de fond, ori, din materialele cauzei penale s-a stabilit cu certitudine că în procesul-verbal de percheziție din 05 ianuarie 2017 nu s-a indicat cantitatea exactă ridicată de către organul de urmărire penală a masei vegetale depistate la domiciliul lui Zoina Mihail, prin cântărirea fiecărui pachet ridicat, precum și descrierea acestor corpuri delictive, contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a reținut că actul de percheziție din 05 ianuarie 2017 nu conține datele inculpatului, locul exact al percheziției, precum și mențiune că la efectuarea acțiunii respective, a avut loc fotografierea/ înregistrarea video.

Mai mult, în procesul-verbal de percheziție nu s-a indicat numele și prenumele ofițerilor care au efectuat percheziția la domiciliul inculpatului, inclusiv cel care a efectuat înregistrarea video sau fotografierea.

O altă eroare procesul-penală admisă de organul de urmărire penală constă în faptul că în cadrul procesului penal, prin procesul-verbal de ridicare din 05 ianuarie 2017 s-a efectuat ridicarea CD-ului de culoare roșie cu inscripția „Artex” pe care se conțin secvențe video cu momentul percheziției, însă în actul respectiv nu s-a indicat de la cine a avut loc ridicarea, fapt ce contravine prevederilor legale.

Altă încălcare admisă, fiind faptul că percheziția a avut loc în lipsa inculpatului Zoina Mihail, care în ziua respectivă nu s-a aflat la domiciliu, acesta fiind plecat în mun. Chișinău, împreună cu soția sa.

Conform art. 127 alin. (2) Cod de procedură penală, la efectuarea percheziției sau ridicării de obiecte și documente trebuie să fie asigurată prezența persoanei la care se face percheziția sau ridicarea ori a unor membri adulți ai familiei acesteia, ori a celor care reprezintă interesele persoanei în cauză. Dacă prezența acestor persoane este imposibilă, se invită reprezentantul autorității executive a administrației publice locale.

Or, deși la efectuarea percheziției, organul de urmărire penală a invitat reprezentanții autorității locale, organul de urmărire penală nu a întreprins careva măsuri în vederea asigurării prezenței inculpatului la efectuarea percheziției sau nu a fost confirmat prin probe imposibilitatea prezenței acestuia.

În opinia Colegiului, instanța de fond întemeiat a constatat că, deși, masa vegetală ridicată de la domiciliul inculpatului Zoina Mihail a avut loc în cadrul percheziției din data de 05 ianuarie 2017, la dispoziția specialistului care a întocmit raportul de expertiză nr. 24/12/1- R-202 din 16 ianuarie 2017 s-a indicat masa vegetală ridicată din data de 02 ianuarie 2017, în situația în care specialistul a avut la baza efectuării raportului materialele organului de urmărire penală și anume masa vegetală uscată ridicată la 02 ianuarie 2017.

Deși, circumstanța menționată nu afectează raportul de expertiză se constată că organul de urmărire penală a comis erori de ordin tehnic, care nu au fost înlăturate.

Colegiul a învederat că sancțiunea art. 217¹ alin. (4) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 7 la 15 de ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 9000 la 11000 unități convenționale cu lichidarea acesteia.

Prin prisma art. 76, 77 Cod penal, reținând toate circumstanțele menționate, precum și probele cercetate în ședința de judecată, Colegiul a stabilit cu certitudine că organul de urmărire penală a comis erori procesual-penale, însă aceste erori nu duc la afectarea echității procesului penal, or, în cazul dat, instanța de fond justificat și legal a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, și a dispus numirea unei pedepse sub limita normei de care se face vinovat inculpatul Zoina Mihail, adică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, ca compensare pentru încălcările admise la administrarea probelor de către organul de urmărire penală în cadrul procesului penal.

Or, instanța de fond neîntemeiat și nejustificat a aplicat în privința inculpatului Zoina Mihail prevederile art. 90 Cod penal, în situația în care alin. (4) al acestuia,

expres statuează că persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Astfel, reținând că inculpatul Zoina Mihail a comis o infracțiune care se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, fapt ce denotă elocvent că în privința acestuia este inaplicabilă instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de apel a considerat necesar de a casa sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 octombrie 2017 în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

13. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Zoina Mihail XXXXX, reprezentat de avocatul Tatiana Tampei, care a indică temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei din 24 iunie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, precum și constatarea încălcării dreptului lui Zoina Mihail la un proces echitabil (art. 5 din Convenție).

În motivarea recursului s-a indicat că Zoina Mihail se refuză de toate declarațiile pe care le-a depus în cadrul acestei cauze penale, nu le susține, considerându-le false.

A specificat că sentința instanței de fond și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău se bazează doar pe declarațiile auto incriminatoare ale inculpatului, care nu au fost verificate prin colaborarea probelor între ele în demonstrarea scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Totodată, s-a specificat că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, fiind recunoscut vinovat în lipsă de probe concludente și pertinente, în baza declarațiilor auto incriminatoare ale lui Zoina Mihail.

14. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, statuează că un complet format din 3 judecători, prin decizie, motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând cererea de recurs declarată de către inculpat și avocatul acestuia, Colegiul penal sesizează că în esență, solicitările invocate de recurent se focusează pe dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor sale în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, înfăptuită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, considerând astfel că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de păstrare a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare.

Totodată, Colegiul penal atestă că argumentele recurentului în sensul formulat, au constituit obiect de examinare și la judecarea cauzei în ordine de apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat și amplu argumentat, nefiind prezente în speță erorile de drept invocate de recurent.

Astfel, în ceea ce privește argumentele recurentului sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că potrivit sentinței primei instanțe, inculpatul Zoina Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Totodată, prin decizia din 24 iunie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul procurorului în Procuratura raionului Hîncești, Scutelnic Ovidiu, s-a casat parțial sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 octombrie 2017, în partea suspendării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Pedeapsa principală stabilită inculpatului Zoina Mihail, în temeiul art. 217¹ alin. (4), lit. b), d) Cod penal al RM, sub formă de 5 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip închis, cu calcularea termenului pedepsei de la data reținerii acestuia de către organele competente, cu includerea în termenul pedepsei a duratei aflării în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, de pe data de 09 februarie 2017 până la 10 februarie 2017, 10 februarie 2017 până la 07 iunie 2017. În rest, sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 octombrie 2017 s-a menținut.

Colegiul penal atestă, că instanța de apel la rejudecarea cauzei corect a ajuns la concluzia că probele administrate în vederea demonstrării învinuirii imputate, fiind apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Zoina Mihail în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentul inculpatului prin care se invocă necesitatea menținerii hotărârii primei instanțe sau casarea deciziei cu reîncadrarea acțiunilor sale, Colegiul penal reține că aceste afirmații se fundamentează pe reaprecierea probelor, însă la etapa judecării admisibilității în principiu a recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu

stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă stabilirea de către instanțele de fond a situației de fapt, precum și încadrarea juridică a faptei săvârșite de Zoina Mihail în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, au cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Zoina Mihail în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal.

Totodată, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia contestată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Conform jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Cu referire la solicitarea inculpatului privind stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în baza art. 90 Cod penal, Colegiul penal conchide că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 70 și 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de personalitatea celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel stabilind inculpatului Zoina Mihail, o pedeapsă cu închisoare în limitele legale, totodată argumentând în mod întemeiat că aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Zoina Mihail nu este posibilă, deoarece realizarea scopului pedepsei penale în privința acestuia, poate avea loc doar prin izolarea de societate, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, precum și de personalitatea inculpatului.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate în recurs, care ar genera casarea deciziei adoptate, din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de Zoina Mihail XXXXX, reprezentat de avocatul Tatiana Tampei, împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Zoina Mihail XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 noiembrie 2020.

Președintele ședinței,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu